BRIGADA NOASTRĂ DE REPORTAJ NE TRANSMITE DIN PITEȘTI:

INSTRUCTORII SPORTIVI „CHEIA" MULTOR SUCCESE ÎN SPORTUL ARGEȘEAN

„Organele și organizațiile UCFS trebuie să desfășoare o activitate mai susținută pentru selecționarea și pregătirea unui număr tot mai mare de instructori voluntari din rîndurile muncitorilor, țăranilor și intelectualilor care îndrăgesc și doresc să sprijine activitatea sportivă în timpul lor liber".

(DIN HOTĂRÎREA CONFERINȚEI PE ȚARĂ A UNIUNII DE CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT)

Instructorul sportiv... Este un harnic strungar sau un destoinic maistru oțelar. Este un inimos tractorist, sau o iscusită textilistă. Profesii diferite și, adesea, vîrste diferite.

Tînăr sau... mai puțin tînăr, instructorul sportiv trăiește intens dragostea pentru sport, chemarea stadionului, îndemnul de a ajuta la împrietenirea oamenilor cu mișcarea în aer liber, cu exercițiul fizic, cu sportul.

Instructori sportivi destoinici și cu pasiune se găsesc în toate regiunile țării. De ce ne-am oprit însă pe malul Argeșului? Împărtășim părerea că aceasta e una din regiunile în care s-a muncit cu rezultate bune, că aici a fost realizată o experiență care poate fi extinsă. Să mai spunem, oare, că este foarte important să știm cum să valorificăm mai bine priceperea și entuziasmul acestor statornici prieteni ai sportului, cărora le datorăm multe din succesele noastre?

4000 de ajutoare de nădejde

Precizarea numerică își pune în valoare importanța numai dacă adăugăm că cei peste 4 000 de instructori voluntari care activează astăzi în sportul argeșean sînt în marea lor majoritate, oameni pricepuți și pasionați, capabili și pregătiți multilateral să sprijine activitatea desfășurată în diferite domenii de activitate. De unde și cum au fost găsiți acești prieteni ai sportului? Ei au fost căutați, mai întîi printre foștii practicanți ai sportului. Ni se pare util să amintim atenția deosebită acordată stabilității acestora în activitățile profesionale — de la orașe și sate — care s-a reflectat și în continuitatea muncii desfășurate pe tărîmul sportului. Principalul criteriu de selecție l-a constituit însă *cunoașterea muncii concrete a acestora, pasiunea lor pentru sport, spiritul organizatoric, specializarea sau aptitudinile lor într-o ramură de sport sau alta.* Astfel, îndeplinirea sarcinii de a selecționa și pregăti cîte 3—5 instructori sportivi în asociațiile sătești și 5—7 în cele din întreprinderi și instituții a fost în mare parte realizată nu numai prin procentajul numeric, ci și prin calitățile și posibilitățile instructorilor voluntari de a aduce o contribuție substanțială la dezvoltarea continuă a sportului din această regiune.

Subliniind intensa preocupare pentru selecția celor mai bune elemente, existentă în raioanele Muscel, Rîmnicu Vîlcea, Găești, Drăgășani și — mai puțin — în raionul Slatina și orașul Pitești, vom sublinia ca nesatisfăcătoare eforturile depuse pînă acum de consiliile raionale UCFS Drăgănești-Olt și Curtea de Argeș, preocupate mai mult de realizarea... cifrelor și mai puțin de cunoașterea posibilităților reale ale viitorilor instructori sportivi. Consemnăm, de asemenea, tendința existentă la Curtea de Argeș de a selecționa un mare număr de instructori din școli — o rezolvare destul de facilă a problemei — fără acordarea interesului cuvenit descoperirii acestor cadre de nădejde în satele și comunele raionului.

Pregătirea multilaterală-problema principală

Credem că tocmai atenția pe care Consiliul regional UCFS Argeș și alte consilii raionale au acordat-o pregătirii multilaterale, complexe și continue a instructorilor sportivi a ridicat contribuția acestora la înflorirea sportului argeșean. Amintind numai cîteva din metodele folosite, subliniem eficiența cursurilor organizate la nivel regional și raional (Găești, Drăgășani, Drăgănești-Olt, Muscel), instruirea pe diferite ramuri de sport (recent s-a făcut o asemenea pregătire pentru lupte greco-romane), organizarea cursurilor de pregătire de 1—3 luni în întreprinderi și instituții, precum și inițierea unor asemenea îndrumări permanente prin cursurile desfășurate în diferite licee (Curtea de Argeș, Muscel, Rîmnicu Vîlcea, Drăgășani, Slatina). Fără îndoială, această îndrumare centralizată la nivel regional sau raional nu poate rezolva singură complexitatea pregătirii instructorului sportiv. Înțelegînd această necesitate, consiliul regional folosește ca un *mijloc permanent de muncă în această direcție difuzarea celor mai importante probleme de metodică și teorie, de organizare și eficiență a activității sportive de masă și performanță — bineînțeles, la nivelul de înțelegere respectivă. Foarte adesea instructorii sportivi sînt invitați — pentru a cunoaște și a-și spune părerea — la plenarele lărgite ale consiliilor raionale și orășenești UCFS, la diferite consfătuiri, la „Ziua președintelui" etc. Elementul cel mai concret și — după părerea noastră — cel mai eficient al muncii de pregătire a instructorilor sportivi îl reprezintă* ajutorul practic, efectiv pe care activiștii consiliului regional și ai consiliilor raionale îl dau instructorilor sportivi cu prilejul deplasărilor în întreprinderi, școli și comune. *În mod firesc, buna pregătire a instructorilor sportivi se reflectă nemijlocit în activitatea pe care aceștia o desfășoară în organizarea diferitelor activități sportive de masă sau în pregătirea echipelor participante la campionatele raionale și regionale. Dacă unele din aspectele acestei pregătiri au fost neglijate în cîteva raioane, cum ar fi — de exemplu — Costești și Horezu, să ne surprindă că aici lucrurile nu merg așa cum trebuie, că instructorii sportivi nu semnează o îndeajuns de concludentă fișă de activitate?*

Am întîlnit deseori cazuri care arătau că după o atentă muncă de selecție și pregătire a instructorilor sportivi unele organe și organizații UCFS considerau că... și-au făcut datoria și nu le rămîne altceva decît să culeagă roadele muncii instructorilor sportivi! Să fie oare cu putință? Nici vorbă! Poate abia *acum începe munca cea mai atentă, mai plină de grijă, de răspundere, aceea de a încredința cadrelor voluntare — bine selecționate și bine pregătite — sarcini principale ale sportului dintr-un oraș sau dintr-o regiune.*

Să nu ne oprim la jumătatea drumului...

Rezumată, cumva, prea simplu, munca desfășurată în această direcție ar putea fi caracterizată prin aceea că aproape fiecare din cei peste 4 000 de instructori sportivi știe ce are de făcut, unde trebuie să acționeze, ce se așteaptă de la el. Coordonatele acestei activități cuprind formele simple de practicare a exercițiilor fizice, inițierea acțiunilor turistice, organizarea competițiilor locale, pregătirea echipelor participante în campionatele raionale și regionale, dezvoltarea sportului în școli. Ni s-a spus, de exemplu, că acestor entuziaști și statornici prieteni ai sportului li se datorează înființarea și activitatea rodnică a celor aproape 40 de centre de inițiere în sport din raionul Muscel. Tot munca harnicilor instructori sportivi a cîntărit cel mai mult în balanța frumoaselor realizări obținute de raionul Pitești în ultimele ediții ale „Cupei agriculturii". Într-un clasament al raioanelor fruntașe în activitatea sportivă de masă, raionul Găești ocupă unul din primele locuri, ca urmare a faptului că instructorii voluntari, prin munca lor pasionantă, au reușit să convingă un mai mare număr de tineri și tinere să vină pe terenurile de sport.

În încheiere, alte cîteva exemplificări din raionul Pitești.

Instructorul sportiv Gheorghe Niță din comuna Dobrogostea nu s-a lăsat pînă nu a dus echipa de volei din „raion" în „regiune" și așa cum a făcut-o mai că-ți vine să crezi că nu se va opri aici... Constantin Dumitrescu este instructor sportiv în comuna Țițești. Vom spune doar că de ani de zile el este sufletul echipei de oină, campioană regională la ultimele ediții. Dacă veți ajunge în comuna Varja și veți fi spectator la o entuziastă „duminică cultural-sportivă" cu participarea a sute de țărani cooperatori, să știți că cel care a muncit toată săptămîna pentru a asigura succesul acestor tradiționale întreceri este instructorul sportiv Armand Darie. Ne oprim aici, pentru că ne-am amintit și de unii instructori sportivi cu importante „restanțe" în îndeplinirea angajamentelor pe care și le-au luat la absolvirea cursurilor. Ne gîndim la Voica Popescu din comuna Golești și Ion Blejan din comuna Izvorul, de la care de multă vreme se așteaptă mai mult entuziasm și inițiativă. Și, mai ales, nu înțelegem de ce nu se aude nimic despre activitatea lui Ion Ghinescu din comuna Bascovele care, după cîte știm, a fost *lector* la unul din cursurile de pregătire a instructorilor sportivi și care are toate posibilitățile să facă să se vorbească mai mult despre sportul din comuna sa.

Revenim la ideea misiunii voluntare pe care mulți dintre acești pasionați ai sportului o îndeplinesc cu o remarcabilă abnegație. Și punem firesc întrebarea dacă această muncă este, și cum anume, **apreciată.** Ne răspunde tov. ALEXANDRU OȚELEANU, vicepreședinte al Consiliului regional UCFS.

Să stimulăm munca instructorilor sportivi!

— Înainte de toate se cuvine — și spun acest lucru cu toată convingerea — să manifestăm față de instructorii sportivi tot respectul pentru contribuția lor la îndeplinirea sarcinilor privind dezvoltarea activității sportive de masă, creșterea necontenită a numărului celor care practică sistematic și organizat exercițiile fizice și sportul. De altfel, tocmai ca o prețuire a acestei activități, un mare număr dintre ei fac parte din consiliile asociațiilor și din consiliile raionale UCFS.

— Ce alte forme de apreciere și stimulare sînt folosite de Consiliul regional și de consiliile raionale?

— Cred că un exemplu concludent îl reprezintă încrederea și răspunderea acordată instructorilor spotivi în organizarea unor importante activități sportive de masă sau în pregătirea echipelor participante în campionatele locale. Această responsabilitate, foarte bine precizată în cazul fiecărui instructor sportiv în parte, îi dă acestuia multe satisfacții, îl stimulează în obținerea unor realizări superioare celor ale instructorilor sportivi din alte comune sau orașe.

Această experiență duce desigur la o creștere a pregătirii instructorilor sportivi. Ce se întîmplă cu cei care se evidențiază în mod deosebit în această direcție?

— Sîntem satisfăcuți că ne-am ocupat din timp de îndrumarea acestora spre institutele sau cursurile de specialitate care i-au pregătit ulterior ca profesori de educație fizică sau antrenori. Aceasta a adus, desigur, un plus de calitate și de competență în munca lor și rezultatele ne arată că în viitor trebuie să ne ocupăm cu și mai multă atenție de asigurarea unor posibilități corespunzătoare pentru o pregătire superioară a instructorilor.

— În ce măsură problema stimulării celor mai buni instructori voluntari este în atenția organelor UCFS din regiune?

— Folosim mai multe forme și mijloace de stimulare. Cîntărim cu grijă fiecare exemplu pe care îl prezentăm în toate materialele expuse la plenare sau diferite consfătuiri. Periodic și, tradițional, la sfîrșitul fiecărui an, celor mai buni instructori sportivi le sînt înmînate diplome și premii în materiale și echipament sportiv. Sîntem convinși că trebuie să găsim noi forme de stimulare a activității instructorilor sportivi, pentru că — așa cum spuneam — acești activiști voluntari sînt principalul nostru sprijin în realizarea obiectivelor de proporții crescute pe care ni le-am fixat pentru acest an.

În dorința de a contribui la stimularea celor mai vrednici dintre cei peste 4 000 de instructori sportivi din regiunea Argeș, adăugăm la exemplele citate mai sus numele altor zece care întrunesc sufragiile unanime:

- **Gheorghe Poenaru, instructor de turism la Hidrocentrala de pe Argeș;**
- **Mircea Angelescu, instructor de atletism și fotbal în comuna Rociu, raionul Costești;**
- **Ion Comănescu, instructor de atletism și turism în comuna Bălcești, raionul Vîlcea;**
- **Constantin Istrate, instructor de radioamatorism în orașul Cîmpulung;**
- **Mihai Weber, instructor de lupte în orașul Rîmnicu Vîlcea;**
- **Cornel Petrescu, instructor de lupte în orașul Pitești;**
- **Nicolae Grabowski, instructor de turism și alpinism la asociația sportivă Muscelul Cîmpulung;**
- **Magdalena Oanță, instructoare de handbal în comuna Gușoieni, raionul Drăgășani;**
- **Gheorghe Stanciu, instructor de fotbal în comuna Voicești, raionul Drăgășani;**
- **Decebal Stoican, instructor de fotbal în comuna Costești, raionul Horezu.**

Am amintit cîteva din mijloacele și metodele folosite de organele și organizațiile UCFS din regiunea Argeș pentru ca numărul instructorilor sportivi să crească necontenit, pentru ca aportul acestora să se reflecte cît mai convingător în dezvoltarea generală a activității sportive de masă și de performanță. Am notat, de asemenea, cîteva deficiențe și... proiecte. Credem că din toate acestea pot fi trase învățăminte și pentru celelalte regiuni.

DAN GÎRLEȘTEANU
TIBERIU STAMA

NOTĂ

Musafiri nepoliticoși

Odorhei și Gheorghieni. Două orașe cu o frumoasă tradiție în sportul cu crosa. Și ca buni vecini asociațiile sportive Avîntul Gheorghieni și Tîrnava Odorhei s-au gîndit că n-ar fi rău să inaugureze anul 1967 printr-o întîlnire de hochei între cele două echipe. Zis și făcut. Pardon, numai zis, că de făcut, așa cum ne relatează corespondentul nostru Ladislau Karda, nu s-a făcut nimic.

Dar, să încercăm să retrăim și noi clipele de emoție ale iubitorilor de hochei din Gheorghieni. Sîntem în ziua meciului. Ora 15,30... Tribunele stadionului sînt pline. Bine echipați împotriva frigului (și la Gheorghieni e frig, nu glumă), sute de spectatori așteaptă cu nerăbdare apariția celor două echipe pe teren, așa cum fusese anunțate și, fapt mai concret, cum o confirmau biletele vîndute la casă. Ora 15,45... Ora 16... Hocheiștii din Odorhei tot nu se arată. „Or fi avut vreo pană pe drum", și-au spus organizatorii. Încrezători în cuvîntul celor de la Odorhei s-au apucat să verifice instalația electrică. Fie și în nocturnă dacă nu s-a putut ziua. Ei, dar orice așteptare are o limită. Și cea a spectatorului e foarte precisă. Proteste, vociferări... Zadarnice, însă. La acea oră hocheiștii vecini jucau liniștiți acasă cu o altă echipă, uitînd de cei din Gheorghieni. Ce le pasă lor că amatorii de hochei din orașul vecin, se perpeleau așteptîndu-i, că organizatorii au făcut pregătiri care au costat bani? Să joci acasă e mai comod. Descurcă-se cei din Gheorghieni cum or putea, așa cum de altfel s-a și întîmplat, încropindu-se cu chiu cu vai două echipe. Numai că de pe urma unei asemenea socoteli n-au fost decît pierderi. Au pierdut organizatorii din Gheorghieni, care au făcut cheltuieli inutile, au pierdut spectatorii care se așteptau să vadă un joc de calitate și au pierdut, bineînțeles, și hocheiștii din Odorhei reputația de oameni serioși...